

Brüsszel, 2017. március 1.
(OR. en)

6841/17

Intézményközi referenciaszám:
2015/0148 (COD)

CLIMA 51
ENV 215
ENER 96
TRANS 88
IND 50
COMPET 154
MI 175
ECOFIN 160
CODEC 296

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2017. február 28.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	6307/17 CLIMA 37 ENV 134 ENER 44 TRANS 63 IND 38 COMPET 93 MI 131 ECOFIN 91 CODEC 212
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés fokozása és a dekarbonizációs beruházások növelése érdekében történő módosításáról – Általános megközelítés

Tájékoztatás céljából mellékelten megküldjük a delegációk részére a fent említett javaslat szövegét, amellyel kapcsolatban a Tanács (Környezetvédelem) a 2017. február 28-i ülésén általános megközelítést alakított ki.

A szöveg előző változatához (6307/17) képest a Tanács ülésén folytatott megbeszélések nyomán tett változtatásokat félkövér betűtípus és aláhúzás jelöli. A szövegben történt néhány jogász-nyelvészeti és szerkesztési változtatás is. A törölt szövegrészeket [...] jelöli. A bizottsági javaslatához képest korábban tett változtatásokat aláhúzás jelöli.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés fokozása és a dekarbonizációs beruházások növelése érdekében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára¹,
a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,
tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére³,
rendes jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

³ HL C [...], [...], [...] o.

mivel:

- (1) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ az üvegházhatású gázkibocsátás költséghatékony és gazdaságos módon történő csökkentésének előmozdítása érdekében létrehozta az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Unión belüli kereskedelmi rendszerét.
- (2) 2014. októberi ülésén az Európai Tanács kötelezettséget vállalt arra, hogy 2030-ig az uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátás összmenyiségét az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkenti. Az említett kibocsátáscsökkentés eléréséhez az összes gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia, és a célszám az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) révén valósítható meg a leginkább költséghatékony módon, 2030-ig 43 %-os csökkentést lehetővé téve a 2005-ös szinthez képest. Ezt a tervezett nemzeti kibocsátáscsökkentésre vonatkozó uniós és tagállami kötelezettségvállalás is megerősítette, melyet 2015. március 6-án eljuttattak az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye⁵ titkárságának.
- (2a) 2015. december 12-én sor került a Párizsi Megállapodás elfogadására, 2016. november 4-én pedig a hatálybalépésére. A megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított átlagos globális hőmérséklet-emelkedést 2 °C alatt fogják tartani, és folytatják az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra korlátozódjon. A felek megállapodtak továbbá abban is, hogy rendszeres időközönként áttekintik a Párizsi Megállapodás végrehajtását, hogy felmérjék a megállapodás célja és hosszú távú célkitűzései elérése terén együttesen elért eredményeket. Az ezen irányelvben foglalt rendelkezéseket a Párizsi Megállapodás végrehajtására és a többi meghatározó gazdaságban hozott éghajlat-politikai intézkedések alakulására figyelemmel folyamatosan felül kell vizsgálni.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁵ <http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx>

- (3) Az Európai Tanács megerősítette, hogy egy jól működő, megreformált, a piaci stabilizációt célzó eszközzel kiegészülő uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer lesz e cél elérésének legfőbb európai eszköze, amelyben 2021-től kezdve az éves csökkentési tényező 2,2% lesz, a térítésmentes kiosztás nem szűnik meg, de a jelenlegi intézkedések 2020 után is érvényben maradnak, hogy megelőzzék a kibocsátásáthelyezésnek az éghajlat-politika folytán kialakuló kockázatát – mindaddig, amíg más meghatározó gazdaságok nem tesznek hasonló erőfeszítéseket –, anélkül, hogy csökkenjenek az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányát. Az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részarányát százalékos adatként kell kifejezni a jogszabályokban annak érdekében, hogy javuljon a beruházási döntésekkel kapcsolatos tervezési biztonság, növekedjék az átláthatóság, továbbá egyszerűbbé és érthetőbbé váljon az egész rendszer.
- (4) Annak érdekében, hogy biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energia álljon a polgárok rendelkezésére, az Unió elsődleges prioritásának tekinti egy ellenállóképes energiaunió létrehozását. Ehhez egyrészt folytatni kell az ambiciózus éghajlat-politikai intézkedéseket, amelyek keretében az EU ETS lenne az európai éghajlat-politika sarokköve, másrészt az energiaunió egyéb vonatkozásaival kapcsolatban is előrelépésre van szükség⁶. A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó keretben foglalt célkitűzések megvalósítása hozzájárul az észszerű szén-dioxid-ár kialakításához, és továbbra is ösztönzi az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának költséghatékony csökkentését.
- (5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdése szerint az uniós politika a „szennyező fizet” elven alapul, és ennek alapján a 2003/87/EK irányelv a teljes árverezés fokozatosan kialakítandó rendszerére történő átállást irányozza elő. A kibocsátásáthelyezés elkerülése indok a teljes átállás elhalasztására, és a kibocsátási egységek ipar számára biztosított célzott és térítésmentes kiosztását indokoltá teszik azok a valódi kockázatok, amelyeket az üvegházhatású gázok kibocsátásának emelkedése jelent olyan harmadik országokban, amelyek iparára nem vonatkoznak hasonló szén-dioxid-kibocsátási korlátok, mindaddig, amíg más meghatározó gazdaságok nem hoznak hasonló éghajlat-politikai intézkedéseket.

⁶ 6594/15 – A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája (COM(2015)80).

- (6) Az általános szabály a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítése marad; a térítésmentes kiosztás kivételt jelent. [...] A Bizottság hatásvizsgálata⁷ rámutat arra, hogyan az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részaránya a 2013–2020-as időszakban 57 %. Elvben a részarálynak 57 %-on kell maradnia. Ez a részarány a tagállamok nevében árverésre bocsátott kibocsátási egységekből áll, ideértve az új belépők számára elkülönített, de ki nem osztott kibocsátási egységeket, az egyes tagállamok villamosenergia-termelésének korszerűsítésére szolgáló kibocsátási egységeket és azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket csak egy későbbi időpontban fognak árverésre bocsátani, mert az (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozattal⁸ létrehozott piaci stabilizációs tartalékhoz tartoznak. Ez a részarány nem tartalmazza az innováció támogatására használt kibocsátási egységeket. Abban az esetben, ha **2030 előtt** a térítésmentes kibocsátási egységek iránti igény egységes ágazatközi korrekciós tényező alkalmazását teszi szükségessé, **a 2021. január 1-jén kezdődő tízéves időszakban** árverésre bocsátott kibocsátási egységek részarányát legfeljebb a teljes mennyiség **2 %-ával** csökkenteni kell. A szolidaritás, a növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljának szem előtt tartásával a tagállamok által árverésre bocsátott kibocsátási egységek **10 %-át** azon tagállamok között kell elosztani, amelyek egy főre jutó GDP-je (2013-ban) nem haladta meg az uniós átlag 90 %-át, míg a többi egységet a hitelesített kibocsátások alapján az összes tagállam között kell szétosztani. Meg kell szüntetni azt az eltérést, amelynek értelmében bizonyos, az uniós átlagnál 20 %-kal magasabb egy főre jutó átlagos jövedelemszinttel rendelkező tagállamoknak a 2013–2020-as időszakban nem kell hozzájárulniuk a fenti elosztáshoz.

⁷ 11065/15 ADD2 – SWD (2015) 135 final.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2015. október 6-i (EU) 2015/1814 határozata az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 264., 2015.10.9., 1. o.).

- (7) Annak érdekében, hogy az uniós kibocsátáscsökkentés környezeti hasznát meg lehessen őrizni – míg más országok intézkedései nem nyújtanak hasonló ösztönzést az iparnak a kibocsátáscsökkentéshez –, a kibocsátásáthelyezés valódi kockázatának kitett ágazatokban és alágazatokban fenn kell tartani a térítésmentes kiosztást. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer működése során szerzett tapasztalatok megerősítették, hogy az egyes ágazatok és alágazatok eltérő mértékben vannak kitéve a kibocsátásáthelyezés kockázatának, valamint azt, hogy a térítésmentes kiosztás megakadályozta a kibocsátásáthelyezést. Míg egyes ágazatokban és alágazatokban magasabbnak ítéltető meg a kibocsátásáthelyezés kockázata, más ágazatok kibocsátásaik fedezése céljából, piaci részesedésük csökkenése nélkül a kibocsátási költségek egy jelentős részét be tudják építeni a termékek árába, és csak a költségek fennmaradó része hárul rájuk, aminek révén esetükben alacsony a kibocsátásáthelyezés kockázata. A Bizottságnak kibocsátás- és kereskedelmi intenzitásuk alapján meg kell határozni és differenciálni kell az érintett ágazatokat annak érdekében, hogy jobban azonosíthatók legyenek azok az ágazatok, amelyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés valódi kockázatának. Noha az ágazatok és alágazatok értékelésének négy számjegyű szinten (NACE-4 kód) kell történnie, meg kell határozni olyan különös körülményeket is, amelyek fennállása esetén helyénvaló lehet biztosítani, hogy az ágazatok vagy alágazatok kérelmezhessék a hat vagy nyolc számjegyű szintű besoroláson (Prodcom) alapuló értékelésüket. Ezt a lehetőséget biztosítani kellene olyan ágazatok és alágazatok esetében, amelyek korábban Prodcom-szinten a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitettnek minősültek, tekintettel arra is, hogy bizonyos NACE-kódok – különösen a .99 végződésűek – máshová nem besorolt (m.n.s.), heterogén tevékenységeket jelölnek. Figyelembe kell venni azt a körülményt, ha valamely ágazat vagy alágazat esetében alkalmazni kell a finomítók referenciaértékét és mellette egy másik termék-referenciaértéket is. Amennyiben e kritériumok alapján magasabb érték alakul ki, mint azon küszöbérték, amelynek meghatározása annak figyelembevételével történik, hogy az érintett ágazatoknak és alágazatoknak mennyiben van lehetőségük a költségeknek a termékek árába való beépítésére, úgy kell tekinteni, hogy az adott ágazat vagy alágazat ki van téve a kibocsátásáthelyezés kockázatának. A többi ágazatot úgy kell tekinteni, hogy nem vagy csak kis mértékben fenyegeti őket a kibocsátásáthelyezés kockázata. Várhatóan az extraprofitot is csökkenti a villamosenergia-termelésen kívüli ágazatok és alágazatok arra vonatkozó lehetőségeinek figyelembevétele, hogy a költségeket beépítsék a termékárakba.

- (8) Felül kell vizsgálni a térítésmentes kiosztásra vonatkozó, 2013 óta alkalmazandó referenciaértékeket, hogy el lehessen kerülni az extraprofitot, továbbá hogy figyelembe lehessen venni az érintett ágazatokban 2007 és 2008 folyamán, valamint minden olyan későbbi időszakban végbement technológiai fejlődést, amelyre vonatkozóan a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően térítésmentes kiosztásokat határoznak meg. Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az érintett ágazatokban végbement technológiai fejlődést, és a létesítményeknek történő térítésmentes kiosztás referenciaértékeit – amelyeket a 2007–2008-as időszakból származó adatok alapján határoztak meg – hozzá lehessen igazítani az adott kiosztási időszakhoz, rendelkezni kell arról, hogy a referenciaértékeket a megfigyelt [...] javulásnak megfelelően naprakésszé kell tenni. A kiszámíthatóság érdekében ezt egy olyan tényező alkalmazásával kell megvalósítani, amely a legpontosabb képet adja a különböző ágazatokban végbement technológiai fejlődésről, és amelynek a létesítményekből származó megbízható, objektív és ellenőrzött adatokon kell alapulnia, figyelembe véve a leghatékonyabb 10 %-ba tartozó létesítmények teljesítményét, [...] hogy a referenciaértékek a tényleges fejlődési ütemet tükrözzék. Amennyiben az adatok a 2007–2008-as érték 0,2 %-ánál kevesebb vagy 1,5 %-ánál több éves csökkenést mutatnak [...] az adott időszak tekintetében, a vonatkozó referenciaértéket a fejlődés tényleges ütemétől eltérő mértékben kell kiigazítani a kibocsátáscsökkentési ösztönzők fenntartása és az innováció megfelelő jutalmazása érdekében. A 2021–2025-ös időszak vonatkozásában az említett referenciaértékeket a 2008 és az ezen időszak közepe közötti minden egyes év tekintetében vagy 0,2 %-kal vagy 1,5 %-kal kellene kiigazítani, ami a 2013–2020-as időszakban alkalmazandó értékhez képest 3 %-os illetve 22,5 %-os javulást eredményezne. A 2026–2030-as időszak vonatkozásában a referenciaértékeket ugyanezen módon kellene kiigazítani, ami a 2013–2020-as időszakban alkalmazandó értékhez képest 4 %-os, illetve 30 %-os javulást eredményezne. Annak biztosítása céljából, hogy az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz finomítóknak és vegyi üzemekben történő előállítása egyenlő versenyfeltételek mellett történjen, ezek referenciaértékeit továbbra is hozzá kell igazítani a finomítók referenciaértékeihez.

- (8a) A létesítményeknek térítésmentesen kiosztott kibocsátási egységek mértékének jobban kell igazodnia a létesítmények tényleges termelési szintjéhez. E célból a kiosztást időszakosan, szimmetrikus módon kell kiigazítani, figyelemmel a termelésben bekövetkező növekedésekre és csökkenésekre. Az ebben az összefüggésben felhasznált adatoknak hiánytalannak, következetesnek és független módon hitelesítettnek, továbbá ugyanolyan pontosnak és jó minőségűnek kell lenniük, mint a térítésmentes kiosztás meghatározásához használt adatoknak. Az indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése érdekében, figyelemmel a termelésben bekövetkezett változásokról való értesítés tekintetében alkalmazandó határidőre, valamint szem előtt tartva azt, hogy a kiosztásban bekövetkező változásokat hatékony, megkülönböztetéstől mentes és egységes módon kell véghezvinni, a Bizottság a kiosztásban eszközölt változások vonatkozásában, vagy a termelésben bekövetkezett változásokról való értesítés határidejének tekintetében fontolóra veheti további intézkedések bevezetését, például a mozgó átlag vagy az abszolút küszöb alkalmazását.

- (9) Kíváncsún lenne, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak megfelelően a tagállamok [...] részben kompenzálják az olyan ágazatok vagy alágazatok bizonyos létesítményeit, amelyekről megállapították, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz kapcsolódó költségek villamosenergia-árakba történő beépítése miatt jelentős mértékben ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés kockázatának. **Amennyiben a tagállamok törekednek arra, hogy az árverésből származó bevételeik legfeljebb 25 %-át fordítsák közvetett költségek kompenzálására, azzal valószínűsíthetően egyaránt elősegítik az EU ETS célkitűzéseinek teljesülését, és megőrzik a belső piac és a versenyfeltételek integritását.** A kompenzáció mértékével kapcsolatos átláthatóság növelése érdekében a tagállamoknak rendszeresen jelentést kell tenniük a nyilvánosságnak a meghozott intézkedésekről és a kedvezményezettekről, ugyanakkor biztosítaniuk kell bizonyos adatok bizalmas jellegének és a vonatkozó adatvédelmi megfontolásoknak a kellő mértékű figyelembevételét. Amennyiben valamely tagállam az árverésből származó bevételei jelentős részét a közvetett költségek kompenzálására fordítja, még inkább fontos, hogy nyilvánosságra hozza e döntése okait. A Bizottságnak a közvetett kompenzáció összefüggésében az állami támogatásra vonatkozó iránymutatások felülvizsgálatakor meg kell vizsgálnia többek között a tagállamok által nyújtott kompenzációra vonatkozó felső határértékek hasznosságát. [...] Az irányelv felülvizsgálata során meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó pénzügyi intézkedések milyen mértékben hatékonyak a kibocsátásáthelyezés közvetett költségekből eredő jelentős kockázatának az elkerülésére. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem közfinanszírozására 2020 után is fontos szerep hárul a források mozgósításában. Az árverésből származó bevételek egy részét ezért az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozását szolgáló intézkedésekre – ideértve az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást is – kell felhasználni a sérülékeny helyzetű harmadik országokban. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozására mozgósítandó összeg az egyes felek által javasolt tervezett nemzeti vállalások ambíciózusságától és minőségétől, az ezeken alapuló beruházási tervektől és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás nemzeti szintű tervezésétől is függ. A tagállamoknak az árverésből származó bevételeket a fentiek mellett arra kell fordítaniuk, hogy elősegítsék az olyan munkaerő készségfejlesztését és más munkahelyekre való átirányítását, amelyet érint a munkahelyek átrendeződése a dekarbonizációs gazdaságban.

(10) A szén-dioxid-leválasztás és -tárolás (CCS), az új megújulóenergia-technológiák, valamint a karbonszegény technológiák és eljárások területén, így többek között a környezeti szempontból biztonságos szén-dioxid-leválasztás és -hasznosítás (CCU) szempontjából áttörést jelentő innovációk számára [...] a 2003/78/EK irányelvből eredő legfőbb hosszú távú ösztönzőt az irányelv által létrehozott szén-dioxid-árjelzés jelenti, valamint az, hogy a kibocsátási egységeket nem kell leadni a tartósan tárolt vagy elkerült CO₂-kibocsátások után. Ezenkívül a kereskedelmi CCS-létesítmények és az innovatív megújulóenergia-technológiák demonstrációjának felgyorsítására már most is igénybe vett források kiegészítésére EU ETS kibocsátási egységeket kellene felhasználni garantált jutalomként az Unióban CCS- vagy CCU-létesítmények létrehozásáért, új megújulóenergia-technológiák alkalmazásáért és a karbonszegény technológiák és eljárások területén való ipari innovációért a megfelelő mennyiségben tárolt vagy elkerült CO₂-kibocsátások után, feltéve, hogy érvényben van egy tudásmegosztásra vonatkozó megállapodás. E támogatás többségét az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának hitelesített elkerüléséhez kellene kötni, de bizonyos támogatás előre meghatározott célszámok elérése esetén is nyújtható lenne, figyelemmel az alkalmazott technológiára. Projektkategóriánként eltérő lehet, hogy a projektköltségeket maximálisan milyen arányban célszerű támogatni.

(10a) Görögország egy főre jutó GDP-je 2014-ben nem érte el az uniós átlag 60 %-át, ugyanakkor nem kedvezményezettje a modernizációs alapnak, ezért lehetővé kellene tenni a számára, hogy kibocsátási egységeket igényeljen a területéhez tartozó szigeteken nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációjának társfinanszírozása céljából. Ezeket a kibocsátási egységeket azokból a 2020. december 31-ig térítésmentesen ki nem osztott mennyiségekből kell elkülöníteni, amelyek a 10. cikk (5) bekezdésében említett maximális mennyiség részét képezik. Ezeket a kibocsátási egységeket a modernizációs alapra alkalmazandó szabályoknak megfelelően árverésre kell bocsátani.

- (11) Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer összes kibocsátási egységének 2 %-át árverésre kellene bocsátani, a közös aukciós platformon rendezett árverésekre vonatkozóan az 1031/2010/EU bizottsági rendeletben⁹ meghatározott szabályokkal és rendelkezésekkel összhangban, majd az ebből származó bevételből létre kell hozni egy modernizációs alapot. Azon tagállamoknak, amelyeknek az egy főre jutó GDP-je 2013-ban piaci árfolyamokon alacsonyabb volt, mint az uniós átlag 60 %-a, jogosultaknak kell lenniük a modernizációs alaphoz történő támogatásra, és lehetővé kellene tenni számukra, hogy 2030-ig eltérhessenek a villamosenergia-termelés tekintetében történő teljes körű árverés elvétől; ez a térítésmentes kiosztás lehetőségének alkalmazásával érhető el, amely azt a célt szolgálja, hogy átlátható módon előmozdítsa az e tagállamok energiaágazatának korszerűsítésére irányuló reálberuházásokat, kerülve mindeközben a belső energiapiac torzulásait. Az energiahatékonyság javítását célzó, a modernizációs alap keretében tartozó beruházások magukban foglalhatnák a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésbe, a távfűtésbe [...] és a közúti közlekedés villamosításába való beruházásokat is. A modernizációs alap kormányzására vonatkozó szabályoknak következetes, átfogó és átlátható keretet kell teremteniük, amely biztosítja a lehető leghatékonyabb végrehajtást, valamint figyelembe veszi annak szükségességét, hogy minden résztvevő könnyen igénybe vehesse az alapot. A kormányzási struktúrát úgy kell kialakítani, hogy eleget lehessen tenni az alapok megfelelő felhasználására vonatkozó célnak. A kormányzási struktúrában helyet kell kapnia egy befektetési bizottságnak [...], a döntéshozatali folyamatban pedig kellően figyelembe kell venni az EBB szakértelmét, kivéve, ha kis projektek részesülnek támogatásban egy nemzeti fejlesztési bank által nyújtott hitel vagy egy olyan nemzeti program keretében nyújtott támogatás révén, amelynek ugyanazok a célkitűzései, mint a modernizációs alaphoz. [...] Az alacsony jövedelmű tagállamok beruházási igényeinek megfelelő kezelése érdekében a modernizációs alap forrásait úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az elosztás alapját fele részben a hitelesített kibocsátások, fele részben pedig a GDP-re vonatkozó kritériumok adják. A modernizációs alaphoz többféle formában folyósítható pénzügyi támogatás.

⁹ A Bizottság 2010. november 12-i 1031/2010/EU rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezéséről, lebonyolításáról és egyéb vonatkozásairól (HL L 302., 2010.11.18., 1. o.).

- (12) Az Európai Tanács a 2014. októberi ülésén megerősítette, hogy néhány tagállamban javításra szorulnak az energiaágazat korszerűsítésére irányuló fakultatív térítésmentes kiosztás módozatai, többek között az átláthatóság szempontjából is. A legalább 15 millió EUR értékű beruházásokat az érintett tagállamnak kompetitív licitálási eljárás révén, egyértelmű és átlátható szabályok alapján kell kiválasztania, annak biztosítása érdekében, hogy a térítésmentes kiosztást az energiaágazatot korszerűsítő reálberuházások előmozdítására vegyék igénybe, összhangban az energiaunió célkitűzéseivel. A 15 millió EUR-nál kisebb értékű beruházásoknak szintén jogosultnak kell lenniük a térítésmentes kiosztásból történő finanszírozásra. Az érintett tagállamnak egyértelmű és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztania az ilyen beruházásokat. E kiválasztási eljárás eredményeit nyilvános konzultációra kell bocsátani. A nyilvánosságot megfelelő módon tájékoztatni kell mind a beruházási projektek kiválasztási szakaszában, mind pedig a projektek megvalósítása során.
- (13) A közkiadások hatékonyságának biztosítása érdekében az EU ETS finanszírozásának összhangban kell lennie az Unió 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretének céljaival és a Párizsi Megállapodásban rögzített hosszú távú célokkal csakúgy, mint más uniós finanszírozási programokkal.
- (14) A meglévő rendelkezések, amelyek értelmében a kis létesítmények nem tartoznak az EU ETS hatálya alá, lehetővé teszik, hogy a szóban forgó létesítmények továbbra is kimaradjanak a kibocsátáskereskedelmi rendszerből; lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok – minden egyes kereskedelmi időszak elején azok a tagállamok is, amelyek jelenleg nem élnek ezzel a lehetőséggel – naprakésszé tegyék az EU ETS-ből kizárt létesítményeket tartalmazó listájukat. Továbbra is biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy további tevékenységeket és gázokat is a rendszer hatálya alá lehessen vonni, anélkül, hogy azok új belépőknek minősüljenek. Ezen lehetőség további tevékenységeknek és gázoknak 2020 után a rendszer hatálya alá vonására nem sértheti az EU ETS szerinti kibocsátási egységek uniós szintű mennyiségét és az abból származó pénzüsségeket.

[(15) A szöveget a (6) preambulumbekzdésbe foglalták.]

- (16) Az (EU) 2015/1814 határozat létrehoz egy piaci stabilizációs tartalékot a kibocsátáskereskedelmi rendszerhez, hogy az árverésre kerülő kínálati mennyiség rugalmasabbá, a rendszer pedig ellenállóbbá váljék. Ez a határozat azt is előírja, hogy azoknak a kibocsátási egységeknek, amelyeket 2020-ig nem osztanak ki új belépők számára, valamint a működés beszüntetése, illetve részleges beszüntetése miatt ki nem osztott kibocsátási egységeknek be kell kerülniük a piaci stabilizációs tartalékba.
- (16a) A jól működő, megreformált, a piaci stabilizációt célzó eszközzel kiegészülő uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer kulcsfontosságú pillére annak, hogy az EU teljesítse a 2030-ra vonatkozóan elfogadott célját és a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásait. A kibocsátási egységek kereslete és kínálata közötti jelenlegi piaci egyensúlytalanságok kezelése érdekében 2018-ban piaci stabilizációs tartalék jön létre, amely 2019-ben lép majd működésbe. Tekintettel arra, hogy hiteles beruházási ösztönzőre van szükség a CO₂-kibocsátások költséghatékony módon történő csökkentése érdekében, valamint az EU ETS megerősítése céljából, az (EU) 2015/1814 határozatot módosítani kell az egyes években tartalékba helyezendő kibocsátási egységek számának meghatározására szolgáló százalékos arány 2023. december 31-ig való növelése érdekében. **Ezen túlmenően – az EU ETS működésének javítását célzó hosszú távú intézkedésként, amennyiben az (EU) 2015/1814 határozat 3. cikke szerinti első felülvizsgálat során más döntés nem születik – 2024-től kezdődően érvényteleníteni kell az előző évben árverésre bocsátott kibocsátási egységek teljes számán felül a tartalékban található kibocsátási egységeket.** A tartalék működésének rendszeres felülvizsgálata során azt is mérlegelni kell, hogy fenn kell-e tartani a megnövelt százalékos arányokat és hogy szükséges-e a tartalékban található kibocsátási egységek érvényességét korlátozni abban az esetben, ha a tartalékban lévő kibocsátási egységek száma meghalad egy bizonyos küszöböt, például az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó létesítmények adott évi hitelesített kibocsátását.
- (17) Annak érdekében, hogy valamely jogalkotási aktus bizonyos nem alapvető elemeinek kiegészítése vagy módosítása céljából általános hatályú nem jogalkotási aktusokat fogadhasson el, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (3) bekezdése, 10. cikkének (4) bekezdése, 10a. cikkének (1) [...] bekezdése, 10b. cikke, [...] 19. cikkének (3) bekezdése, 22. cikke, 24. cikke [...] és 25a. cikke tekintetében. [...]

- (17a) Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. Ennek megfelelően a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. Ami a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (4) bekezdése alapján történő felhatalmazást illeti, azon tagállamok számára, amelyek nem használják a közös árverési platformot, ez továbbra sem lesz kötelező. A felhatalmazás nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy meghatározzák, hogy mire fordítják az árverésből származó bevételeiket.
- (17b) A Bizottságnak adott felhatalmazások minimális szintre történő csökkentése érdekében törölni kell a 2003/87/EK irányelv 3f. cikkének (9) bekezdésében, 11a. cikkének (9) bekezdésében és 11b. cikkének (7) bekezdésében foglalt, a külön tartalékalap működtetését, a kicserélhető nemzetközi jóváírások mennyiségének odaítélését és a kicserélhetőségre vonatkozó további normák megállapítását, valamint a kettős elszámolásra vonatkozó további szabályokat illetően meghatározott meglévő hatásköröket. Az ezen rendelkezések alapján elfogadott jogi aktusok továbbra is alkalmazandók.
- (18) A 2003/87/EK irányelv 10a. cikke (2) bekezdése harmadik–nyolcadik albekezdésének, 10a. cikke (8) bekezdésének, 10a. cikke (21) bekezdésének, 10d. cikkének, 14. cikke (1) és (2) bekezdésének, IV. mellékletének, 15. cikkének, V. mellékletének, 16. cikkének és 24a. cikkének egységes feltételek mellett történő végrehajtása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezeket a [...] végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹⁰ foglaltaknak megfelelően kell gyakorolni.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (18a) A Bizottságnak adott felhatalmazások minimális szintre történő csökkentése érdekében törölni kell a 2003/87/EK irányelv 3f. cikkének (9) bekezdésében, 11a. cikkének (8) és (9) bekezdésében és 11b. cikkének (7) bekezdésében foglalt, a külön tartalékalap működtetését, a kicserélhető nemzetközi jóváírások mennyiségének megállapítását és odaítélését, a kicserélhetőségre vonatkozó további normák megállapítását, valamint a kettős elszámolásra vonatkozó további szabályokat érintő jogi aktusok elfogadására vonatkozó meglévő hatásköröket. Az ezen rendelkezések alapján elfogadott jogi aktusok továbbra is alkalmazandók.
- (18b) A 2003/78/EK irányelv értelmében elfogadott azon jogi aktusokat, amelyek olyan tárgyra vonatkoznak, amelynek tekintetében ezen irányelv felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, továbbra is alkalmazni kell mindaddig, amíg azokat bizottsági jogi aktusok nem helyezik hatályon kívül vagy nem módosítják. A 2011/728/EU bizottsági határozat esetében az I. melléklet utolsó oszlopát ezért hatályon kívül kell helyezni, ha és amikor a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el a térítésmentes kiosztásra vonatkozó módosított referenciaérték meghatározása céljából. A kiszámíthatóság fokozása és az adminisztratív eljárások egyszerűsítése érdekében a 2014/746/EU bizottsági határozatot 2020 végéig továbbra is alkalmazni kell.
- (18c) Az ezen irányelvben említett, felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusoknak – különösen a figyelemmel kísérésre, a jelentéstételre, a hitelesítésre és az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékre vonatkozó rendelkezések tekintetében – a lehető legnagyobb mértékben a szabályok egyszerűsítésére és az adminisztratív terhek csökkentésére kell irányulniuk, és mindeközben meg kell őrizni az EU ETS környezeti integritását, biztonságát és megbízhatóságát. A Bizottságnak az említett jogi aktusok kidolgozása során értékelnie kell mindenekelőtt az egyszerűsített nyomonkövetési szabályok hatékonyságát, ideértve a sürgősségi és a tartalék villamosenergia-termelő egységekre vonatkozó szabályokat is – figyelembe véve az üzemórák évenkénti számát –, és meg kell vizsgálnia ezek továbbfejlesztésének lehetőségeit.

- (19) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának¹¹ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó, egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése adott esetben indokolt.
- (20) Ennek az irányelvnek az a célja, hogy a fenntartható fejlődés elvével összhangban gazdaságilag a lehető leghatékonyabban elősegítse a környezet magas szintű védelmét, ugyanakkor elegendő időt biztosítson a létesítményeknek az alkalmazkodáshoz, továbbá kedvezőbb elbánásról gondoskodik a különösen érintett személyek számára, mindezt arányosan, az irányelv célkitűzéseivel a lehető legteljesebb mértékben összeegyeztethető módon.
- (21) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket.
- (22) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – az intézkedés terjedelme és hatásai miatt – e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. cikk

A 2003/87/EK irányelv módosításai

A 2003/87/EK irányelv a következőképpen módosul:

- 1. Az irányelv egészében az „Unió”, illetve „uniós” szó lép a „Közösség”, illetve „közösségi” szó helyébe.
- 2. Az angol nyelvi változatban az irányelv egészében a „system” szó lép a „scheme” szó helyébe.
0. A 3. cikk h) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „h) >új belépő<:
- az I. mellékletben feltüntetett tevékenységek közül egyet vagy többet végző minden olyan létesítmény, amely első alkalommal a 11. cikk (1) bekezdésében említett lista benyújtási határidejét megelőző három hónaptól a 11. cikk szerinti, következő lista benyújtási határidejét megelőző három hónapig terjedő időszakban kapott üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt [...].
 - [...]”.
1. A 3d. cikk (3) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően [...] felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (1) és (2) bekezdésével vagy a 3f. cikk (8) bekezdésével összhangban a légiközlekedési kibocsátási egységek tagállamok által történő árverését érintő részletes szabályok tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan. Az egyes tagállamok által az egyes időszakokban árverésre bocsátott légi közlekedési kibocsátási egységek számának arányosnak kell lennie a tagállam részesedésével a valamennyi tagállamra vonatkozóan a referenciaévre kiosztott – a 14. cikk (3) bekezdése szerint bejelentett és a 15. cikk szerint hitelesített – összes légi közlekedési kibocsátási egységben. A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakra 2010 a referenciaév, a 3c. cikkben említett minden ezt követő időszakra pedig az a naptári év, amely 24 hónappal az árveréssel érintett időszak kezdete előtt ér véget. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak biztosítania kell a 10. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében foglalt elvek tiszteletben tartását.”

2. A 3f. cikk (9) bekezdését el kell hagyni.

2a. A 6. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdését el kell hagyni.

2b. [...] A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Koordináció a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*)

A tagállamok megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a 2010/75/EU irányelv (*) I. mellékletében megjelölt tevékenységeket folytató létesítmények üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyeinek kiállításához meghatározott feltételek, illetve a kapcsolódó engedélyezési eljárás összhangba kerüljenek a fenti irányelvben meghatározott engedélyre vonatkozó feltételekkel, illetve eljárással. Az ezen irányelv 5., 6., és 7. cikkében foglalt követelmények beépíthetők a 2010/75/EU irányelvben meghatározott eljárásokba.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 2010/75/EU irányelve az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).”

3. A 9. cikk második és harmadik bekezdésének a helyébe a következő szöveg lép:

„2021-től kezdődően a lineáris tényező 2,2 %.”

4. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„2021-től kezdődően, valamint a 10a.cikk (5a) bekezdése szerinti lehetséges csökkentés sérelme nélkül [...] az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részaránya [...] 57 % .

2021 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2 %-át árverésre kell bocsátani egy olyan alap létrehozása érdekében, amelynek célja az energiahatékonyság javítása és bizonyos tagállamok energetikai rendszereinek korszerűsítése ezen irányelv 10d. cikkének megfelelően („modernizációs alap”).

A tagállamok által árverésre bocsátott kibocsátási egységek teljes fennmaradó mennyiségét a (2) bekezdésnek megfelelően kell elosztani”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pontban a „88 %” helyébe „90 %” lép;

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) az árverésre bocsátott teljes kibocsátási egység-mennyiség 10 %-át – az Unión belüli szolidaritás, növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljából – bizonyos tagállamok között kell szétosztani, a IIa. mellékletben meghatározott százalékokkal növelve ezzel azon kibocsátási egység-mennyiséget, amelyet e tagállamok az a) pont értelmében árverésre bocsátanak.”; [...]

iii. a c) pontot el kell hagyni;

iv. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben szükséges, a b) pontban említett százalékszámot arányosan ki kell igazítani annak biztosítása érdekében, hogy az elosztás mértéke 10 % legyen.”;

c) a (3) bekezdés a következő pontokkal [...] egészül ki:

„j) [...]

k) az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozását célzó intézkedésekre a sérülékeny helyzetű harmadik országokban, ideértve az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást is;

l) a szociális partnerekkel szorosan koordinálva az olyan munkaerő készségfejlesztésére és más munkahelyekre való átirányítására, amelyet érint a munkahelyek átrendeződése egy dekarbonizációs gazdaságban.”;

d) [...] a (4) bekezdés első albekezdésének és második albekezdése első mondatának a helyébe a következő lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően [...] felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az árverések időzítése, lebonyolítása és egyéb aspektusai tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, annak biztosítása érdekében, hogy azok lebonyolítására nyitott, átlátható, harmonizált és megkülönböztetéstől mentes módon kerüljön sor. Ebből a célból a folyamatnak kiszámíthatónak kell lennie, különösen az árverések időzítése, ütemezése, valamint a rendelkezésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyiségei tekintetében.

A szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak biztosítaniuk kell, hogy az árverések kialakítása biztosítsa, hogy:”.

4a. Az (5) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a karbonpiac működéséről, beleértve az árverések végrehajtását, a likviditást és a kereskedelem nagyságrendjét, és összefoglalva a tagállamok által a 10a. cikk (6) bekezdésében említett pénzügyi intézkedésekről szolgáltatott információkat.”

5. A 10a. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (4), (5), (7) és (19) [...] bekezdésében említett kibocsátási egységek elosztásával kapcsolatos, az Unió egészére kiterjedő és teljes mértékben harmonizált szabályok tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan [...]”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki [...]:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a térítésmentes kiosztásra vonatkozó módosított referenciaértékek meghatározása céljából. Ezeknek a végrehajtási jogi aktusoknak összhangban kell állniuk az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal, és meg kell felelniük a következőknek:

a) a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket a 11. cikk értelmében a 2016-ra és 2017-re benyújtott adatok alapján kell meghatározni. Az említett adatokon alapuló referenciaértékeknek a 2011. április 27-én elfogadott 2011/278/EU bizottsági határozatban (*) szereplő referenciaértékkel való összehasonlítása alapján a Bizottság minden referenciaérték tekintetében meghatározza az éves csökkentési arányt és alkalmazza azt a 2013–2020-as időszakban alkalmazandó referenciaértékekre a 2008 és 2023 közötti minden év tekintetében, a 2021–2025-ös időszakba eső évek referenciaértékeinek meghatározása céljából;

b) amennyiben az éves csökkentési arány meghaladja a 1,5 %-ot, vagy nem éri el a 0,2 %-ot, a 2021–2025-ös időszakra a 2013–2020-as időszakban alkalmazandó, 2008 és 2023 között minden év tekintetében a két százalékos arány közül a releváns értékkel csökkentett referenciaértéket kell alkalmazni;

c) a 2026–2030-as időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket ugyanezen a módon kell meghatározni, vagyis a 11. cikk értelmében a 2021–2022-re benyújtott adatok alapján, a 2008 és 2028 közötti minden egyes év tekintetében az éves csökkentési arányt alkalmazva.

Ettől eltérően az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz referenciaértékeit ugyanolyan százalékos arányban kell módosítani, mint a finomítókra vonatkozó referenciaértékeket annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket e termékek gyártói számára.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(*)A Bizottság 2011. április 27-i 2011/278/EU határozata a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról (HL L 130., 2011.5.17., 1. o.)”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az árverésre bocsátott kibocsátási egységek 10. cikkben meghatározott részarányának tiszteletben tartása érdekében [...] minden olyan évben, amikor a térítésmentes kiosztások összege nem éri el azt a maximális szintet, amely tiszteletben tartja a tagállamok árverésre bocsátott kibocsátási egységeinek részarányát, az addig a szintig megmaradó kibocsátási egységeket a térítésmentes kiosztások csökkenésének megakadályozására vagy korlátozására kell felhasználni a tagállamok által árverésre bocsátott kibocsátási egységek részarányának a későbbi években történő tiszteletben tartása érdekében. Mindazonáltal abban az esetben, ha eléri a maximális szintet, a térítésmentes kiosztásokat ennek megfelelően ki kell igazítani. Minden ilyen jellegű kiigazítást egységes módon kell elvégezni.

(5a) E cikk [...] (5) bekezdésétől eltérve [...] a teljes mennyiség 2 %-áig terjedő további mennyiséget kell felhasználni – a szükséges mértékben – az (5) bekezdés értelmében elérhető maximális szint növelése céljából.”;

d) a (6) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok pénzügyi intézkedéseket hoznak azon ágazatok vagy alágazatok érdekében, amelyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának olyan jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában az üvegházhatásúgáz-kibocsátás villamosenergia-árakba beépített költségeiből származnak, amennyiben az ilyen pénzügyi intézkedések összhangban állnak az állami támogatási szabályokkal, és mindenekelőtt nem torzítják indokolatlanul a versenyt a belső piacon. **A tagállamok törekednek arra, hogy a kibocsátási egységek árverésre bocsátásából származó bevételeik legfeljebb 25 %-át fordítsák ilyen pénzügyi intézkedésekre.** Az ilyen pénzügyi intézkedéseket hozó tagállamok minden év vége előtt három hónappal könnyen hozzáférhető formában közlést tesznek a kedvezményezett ágazatonként vagy alágazatonként nyújtott kompenzáció teljes összegét. Amennyiben egy tagállam a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek több mint 25 %-át az említett célokra használja fel, jelentést tesz közzé, amelyben ismerteti, hogy milyen okokból volt szükség e határérték túllépésére. A jelentésnek – a bizalmas információk védelmére vonatkozó követelmények sérelme nélkül – releváns információkat kell tartalmaznia az említett pénzügyi intézkedések kedvezményezettjeinek számító nagyobb ipari fogyasztók esetében megállapított villamosenergia-árakra vonatkozóan. Emellett tartalmaznia kell információkat azt illetően, hogy kellően mérlegeltek-e más intézkedéseket annak érdekében, hogy közép-, illetve hosszú távon fenntarthatóan csökkentsék a közvetett széndioxid-kibocsátási költségeket. A Bizottság a 10. cikk (5) bekezdése szerinti jelentésében többek között kitér az ilyen pénzügyi intézkedések által a belső piacra gyakorolt hatások értékelésére, és adott esetben javaslatot tesz az ezen értékelés alapján esetleg szükséges intézkedésekre.”;

e) a (7) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első [...] albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (5) bekezdésében említett maximális kibocsátási egység-mennyiségből a 2020-ig térítésmentesen ki nem osztott mennyiségeket el kell különíteni az új belépők részére [...], azzal a 250 millió kibocsátási egységgel együtt, amelyet az (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozat(*) 1. cikkének (3) bekezdése alapján a piaci stabilizációs tartalékban helyeztek el.

2021-től kezdve azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket a (19) és a (20) bekezdés alkalmazása miatt nem osztanak ki a létesítmények részére, hozzá kell adni a kibocsátási egységek előző mondatnak megfelelően félretett mennyiségéhez.”

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2015. október 6-i (EU) 2015/1814 határozata az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 264., 2015.10.9., 1. o.).”;

ii. a negyedik és az ötödik albekezdést el kell hagyni.

f) a (8) bekezdés első, második és harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk értelmében egyébként térítésmentesen kiosztható mennyiségből 400 millió kibocsátási egységet rendelkezésre kell bocsátani az I. mellékletben felsorolt ipari ágazatokban a karbonszegény technológiák és eljárások – köztük az éghajlatváltozás mérsékléséhez jelentős mértékben hozzájáruló, környezeti szempontból biztonságos szén-dioxid-leválasztás és -hasznosítás (CCU) – területére irányuló innováció támogatása céljából, valamint a szén-dioxid környezeti szempontból biztonságos leválasztására és tárolására (CCS) irányuló [...] projektek, továbbá [...] az innovatív megújulóenergia-technológiákra és energiatárolási technológiákra irányuló projektek létrehozásának és végrehajtásának hathatósabb ösztönzése érdekében; a projekteknek az Unió területén, kiegyensúlyozott földrajzi eloszlásban kell megvalósulniuk. Projektek minden tagállamban jogosultak támogatásra, a kis volumenű projekteket is beleértve.

Ezenkívül 2021 előtt az (EU) 2015/1814 határozat által létrehozott piaci stabilizációs tartalékból 50 millió ki nem osztott kibocsátási egységgel kell kiegészíteni minden, az e bekezdés szerint fennmaradó, meglévő forrást a fent említett projektekhez [...].

A projekteket objektív és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztani. Nem lehet támogatásban részesíteni olyan technológiákat, amelyek már kereskedelmi forgalomba kerültek, ugyanakkor a támogatott technológiáknak kellő fejlettségi szintűnek kell lenniük ahhoz, hogy alkalmasak legyenek a kereskedelmi forgalmazást megelőző demonstrációra. A projektek releváns költségeinek legfeljebb 60 %-a támogatható, amelyből legfeljebb 40 % esetében nem lehet előfeltétel az üvegházhatású gázok kibocsátásának hitelesített elkerülése, feltéve, hogy [...] – figyelembe véve az alkalmazott technológiát – teljesülnek bizonyos előre meghatározott célok.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat [...] fogadjon el az alap működésének részletes szabályaira vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”;

fa) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Görögország, amelynek egy főre jutó GDP-je 2014-ben nem érte el az uniós átlag 60 %-át, a területéhez tartozó szigeteken nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációjának maximum 60 %-os mértékű társfinanszírozása céljából legfeljebb 20 millió kibocsátási egységet igényelhet – e cikk (7) bekezdésének alkalmazását megelőzően – azokból a 2020. december 31-ig térítésmentesen ki nem osztott mennyiségekből, amelyek a 10. cikk (5) bekezdésében említett maximális mennyiség részét képezik. A 10d. cikk (2) bekezdésének rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók ezekre a kibocsátási egységekre. Kibocsátási egységek abban az esetben igényelhetők, ha a nemzetközi hitelpiacokhoz való hozzáférés korlátozottsága miatt az ország szigetein nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációját célzó projekteket másként nem lehetne megvalósítani, és ha az EBB megerősíti az adott projekt pénzügyi életképességét és társadalmi-gazdasági előnyeit.”;

g) a [...] (10) bekezdést el kell hagyni;

h) a (11) bekezdésben a „majd 2027-re megszűnjön az ingyenes kiosztás” szövegrészt el kell hagyni;

i) a (12)–(18) bekezdést el kell hagyni;

j) a (20) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(20) [...] Adott esetben ki kell igazítani az olyan létesítményeknek történő térítésmentes kiosztás mértékét, amelyek működési aktivitása több mint 15 %-kal fokozódott vagy csökkent a 11. cikk (1) bekezdésében említett releváns időszakra vonatkozó térítésmentes kiosztás meghatározásához először alkalmazott mértékhez képest. Ezeket a kiigazításokat a (7) bekezdésnek megfelelően félretett kibocsátási egységek felhasználásával vagy az azokhoz való átcsoportosítással kell végrehajtani.”;

k) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(21) A (20) bekezdésben említett kiigazítások és küszöbérték hatékony, megkülönböztetéstől mentes és egységes alkalmazásának biztosítása, valamint az indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a kiigazításokra vonatkozó további szabályok meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

6. A 10b. és a 10c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10b. cikk

Intézkedések egyes energiaigényes iparágak támogatására kibocsátásáthelyezés esetén

- (1) A kibocsátásáthelyezés szempontjából veszélyeztetettnek kell tekinteni azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyeknek az esetében meghaladja a 0,2-t a harmadik országokkal folytatott kereskedelmük intenzitásának és a kgCO₂-ben mért kibocsátási intenzitásuknak a szorzata, osztva (az euróban számított) bruttó hozzáadott értékükkel; a harmadik országokkal folytatott kereskedelem intenzitása a harmadik országokba irányuló kivitel és a harmadik országokból származó behozatal összértékének és az EGT-piac összméretének (az éves forgalom és a harmadik országokból történő teljes behozatal összegének) hányadosával egyezik meg. Ezen ágazatok és alágazatok részére 2030-ig térítésmentesen kell kibocsátási egységeket kiosztani [...] a 10a. cikk értelmében meghatározott mennyiség 100 %-ának mértékéig.
- (2) Azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyeknek az esetében meghaladja a 0,16-ot a harmadik országokkal folytatott kereskedelmük intenzitásának és a kibocsátási intenzitásuknak a szorzata, be lehet vonni az (1) bekezdésben említett csoportba egy, a következő kritériumokat alkalmazó minőségi értékelés alapján:
 - a) az érintett ágazatokban, illetve alágazatokban működő egyes létesítmények milyen mértékben tudják csökkenteni kibocsátási szintjeiket vagy villamosenergia-fogyasztásukat;
 - b) a jelenlegi és a várható piaci jellemzők;
 - c) a haszonkulcs, mint a hosszú távú beruházási vagy áttelepítési döntések lehetséges mutatója.

- (2a) Szintén értékelni kell négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód) azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyek nem haladják meg az (1) bekezdésben említett küszöbértéket, de amelyeknek a bruttó hozzáadott érték arányában kifejezett kibocsátási intenzitása meghaladja a 1,5-et. A Bizottság közzéteszi ezen értékelés eredményeit.

Az előző albekezdésben említett közzététel dátumától számított három hónapon belül az érintett ágazatok és alágazatok kérelmezhetik a Bizottságnál vagy a kibocsátáshelyezésnek való kitettségük négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód) történő minőségi értékelését, vagy az Unióban az áruknak az ipari termelésre vonatkozó statisztikák céljára használt nyolc számjegyű szintű besorolásán (Prodcom) alapuló értékelésüket. Ebből a célból az ágazatoknak és az alágazatoknak a kérelemmel együtt olyan, kellően megalapozott, hiánytalan és független hitelesítésnek alávetett adatokat kell benyújtaniuk a Bizottság részére, amelyek lehetővé teszik a számára, hogy elvégezze az értékelést.

Amennyiben valamely ágazat vagy alágazat a négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód) történő értékelést választja, az bevonható az (1) bekezdésben említett csoportba a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában említett kritériumok alapján. Amennyiben valamely ágazat vagy alágazat a nyolc számjegyű szinten (Prodcom) történő értékelést választja, azt be kell vonni az (1) bekezdésben említett csoportba, amennyiben – ezen a szinten – az (1) bekezdésben említett 0,2-es küszöbértéket meghaladja.

Azok az ágazatok és alágazatok is kérelmezhetik az e bekezdés harmadik albekezdése szerinti értékelésüket, amelyek esetében a térítésmentesen kiosztható kibocsátási egységek számítása a 10a. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében említett referenciaértékek alapján történik.

Az (1) és a (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok 2018. június 30-ig kérhetik, hogy a 2014/746/EU bizottsági határozat mellékletében felsorolt valamely ágazatot vagy alágazatot a hat vagy nyolc számjegyű szintű (Prodcom) osztályozások tekintetében vonják be az (1) bekezdésben említett csoportba. Az ilyen kérelmeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha a kérelmező tagállam az érintett ágazat vagy alágazat által szolgáltatott, a legutóbbi öt évre vonatkozó, kellően megalapozott, hiánytalan, hitelesített és auditált adatok alapján igazolni tudja, hogy az eltérés alkalmazása indokolt, és kérelméhez csatol minden releváns információt. Az említett adatok alapján az érintett ágazatot vagy alágazatot az említett osztályozások tekintetében be kell vonni a csoportba, amennyiben – egy heterogén NACE-4 kódon belül – kimutatható, hogy Prodcom szinten jelentősen magasabb, az (1) bekezdésben foglalt küszöböt meghaladó mértékű a kibocsátási és kereskedelmi intenzitásuk.

- (3) Más ágazatok és alágazatok esetében úgy kell tekinteni, hogy azok a kibocsátási egységek költségeinek nagyobb részét képesek áthárítani a termékárakban, és részükre 2030-ig [...] a 10a. cikk értelmében meghatározott mennyiség 30 %-áig kell térítésmentesen kibocsátási egységeket kiosztani.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően és a megelőző három naptári év tekintetében rendelkezésre álló adatok alapján 2019. december 31-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az (1), (2) és (2a) bekezdésben említett, a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitettnek minősített ágazatok és alágazatok meghatározása tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, az (1) bekezdést illetően a tevékenységek négy számjegyű szintű (NACE- 4 kód) besorolását felhasználva [...].

10c. cikk

Átmeneti térítésmentes kibocsátási egységek kiosztásának lehetősége az energetikai ágazat korszerűsítésére

- (1) A 10a. cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérve azok a tagállamok, amelyek egy főre jutó, piaci áron euróban számított bruttó hazai terméke (GDP) 2013-ban alacsonyabb volt az uniós átlag 60 %-ánál, átmenetileg térítésmentes kibocsátási egységeket oszthatnak ki villamosenergia-termelést végző létesítmények részére az energetikai ágazat korszerűsítése céljából.

(2) Az érintett tagállam 2021 és 2030 között egy vagy több körös kompetitív licitálási eljárást szervez azon projektek tekintetében, melyek esetében a beruházás teljes összege meghaladja a 15 millió EUR-t, abból a célból, hogy kiválassza a térítésmentes kiosztással finanszírozandó beruházásokat. A kompetitív licitálási eljárásnak:

- a) meg kell felelnie az átláthatóság, a megkülönböztetésmentesség, az egyenlő bánásmód, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek;
- b) biztosítania kell, hogy csak olyan projektek legyenek jogosultak ajánlatot tenni, amelyek hozzájárulnak az energiaszerkezet és a beszerzési források diverzifikálásához, a szükséges szerkezetátalakításhoz, a meglévő infrastruktúra környezetvédelmi szempontok alapján történő átalakításához és korszerűsítéséhez, a tiszta technológiák alkalmazásához vagy az energiatermelési, - szállítási és -elosztó ágazatok korszerűsítéséhez;
- c) egyértelmű, objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kiválasztási kritériumokat kell megállapítani a projektek rangsorolására annak biztosítása érdekében, hogy olyan projekteket válasszanak ki, amelyek:
 - i. költség-haszon elemzés alapján pozitív nettó nyereséget biztosítanak a kibocsátáscsökkentés tekintetében, és előre meghatározott mértékben jelentősen csökkentik a CO₂-kibocsátás szintjét;
 - ii. kiegészítő jellegűek, egyértelműen megfelelnek a cserére és korszerűsítésre vonatkozó igényeknek, és nem vezetnek az energiakereslet piaci alapú növekedéséhez;
 - iii. a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot jelentik;

A 10. cikk (1) bekezdésétől eltérve abban az esetben, ha kompetitív licitálási eljárás keretében kiválasztott beruházás nem valósul meg vagy nem sikerül elérni a tervezett teljesítményt, az erre a célra elkülönített kibocsátási egységeket a korábbi eljárást követően leg hamarabb egy évvel egy alkalommal fel lehet használni a kompetitív licitálási eljárás újabb körében egyéb beruházások finanszírozására.

2019. június 30-ig minden olyan tagállam, amely fakultatív térítésmentes kiosztást kíván alkalmazni, részletes nemzeti keretet tesz közzé, amely nyilvános véleményezés céljából ismerteti a kompetitív licitálási eljárást és a kiválasztási kritériumokat.

Azokban az esetekben, amikor a 15 millió EUR összegnél alacsonyabb értékű, térítésmentes kiosztás révén megvalósuló támogatásban részesítendő beruházásokat nem az e bekezdésben említett kompetitív licitálási eljárás keretében választották ki, a tagállam objektív és átlátható kritériumok alapján választja ki a projekteket. E kiválasztási eljárás eredményeit nyilvános véleményezés céljából közzé kell tenni. Ennek alapján az érintett tagállam összeállít egy jegyzéket a beruházásokról, és 2019. június 30-ig benyújtja azt a Bizottságnak.

- (3) A tervezett beruházások értéke nem lehet kevesebb a térítésmentes kiosztások piaci értékénél, ugyanakkor korlátozni kell a közvetlenül ehhez kapcsolódó árnövekedést. A piaci értéket a kibocsátási egységek közös árverési platformon kialakult, előző naptári évi árának átlaga jelenti.
- (4) Az átmeneti térítésmentes kiosztásokat le kell vonni a kibocsátási egységek azon mennyiségéből, amelyet a tagállam egyébként árverésre bocsátana. A térítésmentes kiosztás összmenyisége nem haladhatja meg azon kibocsátási egységek 40 %-át, amelyeket az érintett tagállam a 10. cikk (2) bekezdése a) pontjának értelmében a 2021–2030-as időszakban kap, egyenlő éves mennyiségekre elosztva a 2021 és 2030 közötti időszakban. Az e cikk alapján 2020-ig ki nem osztott kibocsátási egységeket a 2021 és 2030 közötti időszakban ki lehet osztani olyan beruházások céljára, amelyeket az e cikk (2) bekezdésében említett kompetitív licitálási eljárás keretében választanak ki.
- (5) Az üzemeltetők részére történő kiosztásra annak igazolását követően kerülhet sor, hogy megvalósítottak egy, a kompetitív licitálási eljárás szabályai szerint kiválasztott beruházást.
- (6) A tagállamok előírják a kedvezményezett villamosenergia-termelőknek és hálózatüzemeltetőknek, hogy minden év február 28-ig tegyenek jelentést a kiválasztott beruházásaik megvalósításáról. A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, a Bizottság pedig nyilvánosságra hozza ezeket a jelentéseket.”

7. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„10d. cikk

Modernizációs alap

- (1) A 2021–2030-as időszakra fel kell állítani egy a kedvezményezett tagállamok által javasolt alapot az olyan beruházások támogatására – beleértve kisméretű beruházási projektek finanszírozását is –, amelyek korszerűsítik az energetikai rendszereket és növelik az energiahatékonyságot azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó GDP 2013-ban nem érte el az uniós átlag 60 %-át. Az alapot a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítése révén kell finanszírozni, a 10. cikkben foglaltak szerint. A támogatott beruházásoknak összhangban kell állniuk ezen irányelv céljaival, az Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretében meghatározott célokkal, valamint a Párizsi Megállapodásban megfogalmazott hosszú távú célokkal.
- (1a) A (4) bekezdés harmadik albekezdésének sérelme nélkül az alap pénzügyi forrásait [...] olyan beruházások támogatására kell felhasználni, amelyek a megújuló forrásokból származó villamosenergia-termelést és -felhasználást, az energiahatékonyság javítását és az energiahálózatok – többek között a villamosenergia-átviteli hálózatok és a tagállamok közötti összeköttetések – modernizálását célozzák. Az ezen irányelv I. mellékletében nem szereplő ágazatokban megvalósított energiahatékonysági beruházások is jogosultak a támogatásra.[...]
- (2) Az alap működtetésének felelőssége a kedvezményezett tagállamokat terheli. Az Európai Beruházási Bank (EBB) gondoskodik arról, hogy a kibocsátási egységek árverésére a 10. cikk (4) bekezdésében meghatározott elvekkel és részletes szabályokkal összhangban kerüljön sor, továbbá az EBB felel a keletkező bevételek kezeléséért. Az EBB a kifizetési határozat Bizottság általi elfogadását követően átadja a bevételeket a tagállamoknak. A Bizottság kellő időben elfogadja határozatát. A bevételeket a (4)–(9) bekezdésnek megfelelően el kell osztani a tagállamok között, az egyes tagállamok IIb. mellékletben meghatározott részesedése alapján.

- (3) Létrejön az alap beruházási bizottsága. A beruházási bizottságot az egyes kedvezményezett tagállamok, a Bizottság és az EBB egy-egy képviselőjének, valamint a többi tagállam által öt éves időtartamra választott három további képviselőnek kell alkotnia. A bizottság elnöki tisztét a Bizottság képviselőjének kell betöltenie. A beruházási bizottságban tagsággal nem rendelkező tagállamokat megfigyelői minőségben egy-egy fő képviselheti a bizottság ülésein.
- (4) A kedvezményezett tagállamok csak azt követően dönthetnek egy adott beruházásnak az alap rájuk eső részéből történő finanszírozásáról, ha a beruházási projektet a beruházási bizottság és az EBB elé terjesztették.

Ha az EBB megerősíti, hogy egy adott beruházás az (1a) bekezdésben felsorolt területekhez tartozik, a tagállam megkezdheti a beruházási projekt finanszírozását a rá eső részből.

Amennyiben egy az energiarendszerek modernizálását célzó, az alapból való finanszírozásra javasolt beruházás [...] nem az (1a) bekezdésben felsorolt területeket érinti [...], a beruházási bizottságnak értékelnie kell a beruházás műszaki és pénzügyi életképességét, beleértve a várható kibocsátáscsökkentés mértékét is, és ajánlást kell kiadnia a beruházásnak az alapból történő finanszírozására vonatkozóan. Az ajánlás tartalmazhat a megfelelő finanszírozási eszközökre vonatkozó iránymutatásokat is.

[A (4a) bekezdés tartalma átkerült az (5a) bekezdésbe]

- (5) A beruházási bizottságnak arra kell törekednie, hogy ajánlásait konszenzussal fogadja el. Amennyiben a beruházási bizottság az elnök által megállapított határidőig nem tud konszenzussal dönteni, egyszerű többséggel kell határozatot hoznia. [...]

Amennyiben az EBB képviselője nem támogatja valamely beruházás finanszírozását, csak abban az esetben fogadható el ajánlás [...], ha az összes tag kétharmados többséggel támogatja azt. [...] Ilyen esetben a beruházás helye szerinti tagállam képviselője és az EBB képviselője nem szavazhat. [...] Ez az albekezdés nem alkalmazandó olyan kis méretű projektek esetében, amelyek finanszírozása nemzeti fejlesztési bank által nyújtott hitelekől vagy egy olyan nemzeti program végrehajtásához adott támogatásból történik, amely a modernizációs alap célkitűzéseire illeszkedő egyedi célok elérését szolgálja, feltéve, hogy a program keretében a IIb. mellékletben rögzített tagállami részesedésnek legfeljebb 10 %-át használják fel.

- (5a) Az EBB vagy a beruházási bizottság által a (4) és (5) bekezdésnek megfelelően kiadott dokumentumokat vagy ajánlásokat kellő időben kell elkészíteni, és [...] azoknak tartalmazniuk kell a kiadásuk indokolását. Ezeket a dokumentumokat és ajánlásokat közzé kell tenni. [...]
- (6) A kedvezményezett tagállamok felelnek a kiválasztott projektek végrehajtásának nyomon követéséért.
- (7) A kedvezményezett tagállamok évente jelentést tesznek a Bizottságnak az alap által finanszírozott beruházásokról. A jelentést nyilvánosságra kell hozni és annak tartalmaznia kell a következőket:
- a) információk a finanszírozott beruházásokról kedvezményezett tagállamonként;
 - b) annak értékelése, hogy az elért energiahatékonyság vagy az energiarendszer megvalósult modernizációja szempontjából a beruházás milyen hozzáadott értéket nyújtott.
- (8) A beruházási bizottságnak évente jelentést kell tennie a Bizottság számára a [...] beruházások értékelésével összefüggésben szerzett tapasztalatokról. A Bizottság 2024. december 31-ig – a beruházási bizottság megállapításait figyelembe véve – felülvizsgálja a [...] projekteknek az (1a) bekezdésben említett területeit, valamint azt, hogy a beruházási bizottság mire alapozza ajánlásait [...].

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat [...] fogadjon el az alap működésének részletes szabályaira vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

8. A 11. cikk (1) bekezdése a következő [...] albekezdéssel egészül ki:

„[2018. szeptember 30-ig]¹² be kell nyújtani azon létesítmények listáját, amelyek 2021. január 1-jétől öt éven keresztül ezen irányelv hatálya alá tartoznak; ezt követően ötévenként újabb listát kell benyújtani a következő ötéves periódusra. A listában fel kell tüntetni a termelő tevékenységre, a hő- és gázátadásra, a villamosenergia-termelésre és a létesítményrész szintű kibocsátásra vonatkozó információkat a benyújtást megelőző öt naptári év vonatkozásában. Csak azoknak a létesítményeknek lehet térítésmentesen kibocsátási egységeket kiosztani, amelyek megadták ezeket az adatokat.”.

9. A 11a. cikk (8) és (9) bekezdését el kell hagyni.

10. A 11b. cikk (7) bekezdését el kell hagyni.

11. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

A kibocsátási egységek érvényessége

A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységek korlátlan ideig érvényesek. A 2021. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységeken fel kell tüntetni, hogy melyik, 2021. január 1-jét követő tízéves időszakban kerültek kiadásra; érvényességük ennek a tízéves időszaknak az első évétől megvalósuló kibocsátásokra szól.”.

12. A 14. cikk (1) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kibocsátásoknak az (1) és a (2) bekezdésben, valamint a IV. mellékletben meghatározottak szerinti nyomon követésével és jelentésével kapcsolatos részletes szabályokra vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

¹² A dátum egy későbbi szakaszban kerül meghatározásra, figyelemmel az irányelvtervezet végleges jóváhagyásának időpontjára.

13. A 15. cikk negyedik és ötödik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kibocsátási adatokat tartalmazó jelentéseknek az V. mellékletben rögzített elvek alapján történő hitelesítésére, valamint a hitelesítők akkreditációjára és felügyeletére vonatkozóan. A Bizottság meghatározza a hitelesítők akkreditációjára, akkreditációjuk visszavonására, valamint – szükség szerint – az akkreditáló szervek kölcsönös elismerésére és szakmai értékelésére irányadó kritériumokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

14. A 16. cikk (12) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(12) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e cikkben említett eljárásokra vonatkozó részletes szabályokat tartalmazó végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”.

15. [...] A 19. cikk (3) bekezdésének [...] helyébe a következő szöveg lép:

„[...] A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv annak révén történő kiegészítésére vonatkozóan, hogy a 2013. január 1-jén kezdődő kereskedelmi időszakra és az azt követő időszakokra meghatározza az uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékre vonatkozó valamennyi szükséges követelményt olyan szabványosított elektronikus adatbázisok formájában, amelyek közös adatelemeket tartalmaznak a kibocsátási egységeknek – az esettől függően – a kiutalására, a birtoklására, az átruházására és a törlésére vonatkozóan, valamint rendelkeznek a nyilvános hozzáférés és a bizalmas adatkezelés kérdéséről. Ezenkívül olyan rendelkezéseket is tartalmaznia kell, amelyek a kibocsátáskereskedelmi rendszerek összekapcsolására vonatkozó megállapodásokban érvényt szereznek a kibocsátási egységek kölcsönös elismerésére vonatkozó szabályoknak.”

15a. A 21. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdésben említett jelentésben továbbá háromévente különös figyelmet kell fordítani az EU ETS hatálya alá nem tartozó, kis létesítmények tekintetében elfogadott egyenértékű intézkedésekre. Ezt a kérdést a (3) bekezdésben említett információcsere keretében figyelembe kell venni.”

16. A 22. cikk második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy – amennyiben a 21. cikkben említett jelentések és az ezen irányelv alkalmazásával kapcsolatban gyűjtött tapasztalatok fényében szükséges – a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv mellékleteinek a módosítása érdekében, kivéve az I., a IIa. és a IIb. mellékletet. A IV. és az V. mellékletet a kibocsátás nyomon követésének, jelentésének és hitelesítésének javítása érdekében módosítani lehet”.

17. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot munkájában az 525/2013/EU rendelet 26. cikkével létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.”.

18. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1) [...] bekezdésében, a 10b. [...] cikkben, a 19. cikk (3) bekezdésében, a 22. cikkben, a 24. cikkben [...] és a 25a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól ... -tól/-től(*) kezdődő hatállyal.

(*) Az alap-jogiaktus hatálybalépésének időpontja.

- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1) [...] bekezdésében, a 10b. cikkben, [...] a 19. cikk (3) bekezdésében, a 22. cikkben, a 24. cikkben [...] és a 25a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (3a) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.
- (5) A 3d. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (4) bekezdése, a 10a. cikk (1) [...] bekezdése, a 10b. cikk, [...], a 19. cikk (3) bekezdése, a 22. cikk, a 24. cikk [...] és a 25a. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”.

19. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) 2008-tól kezdődően a tagállamok ezen irányelvvel összhangban a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekre és üvegházhatású gázokra is alkalmazhatják, figyelembe véve minden vonatkozó követelményt, különösen a belső piacra gyakorolt hatásokat, a verseny esetleges torzulásait, az uniós rendszer környezetvédelmi integritását és a tervezett nyomonkövetési és jelentési rendszer megbízhatóságát, amennyiben a Bizottság a 23. cikkel összhangban általa elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal jóváhagyja e tevékenységek és üvegházhatású gázok felvételét olyan esetben, amikor a felvett tevékenységek és üvegházhatású gázok nem szerepelnek az I. mellékletben.”;

b) a (3) bekezdés második mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv e célból történő kiegészítése érdekében”.

20. A 24a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük a 11b. cikk (7) bekezdésének megfelelően elfogadott aktusokkal. [...] A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e cikkben említett eljárásokra vonatkozó harmonizált szabályokat tartalmazó végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni”.

b) a (2) bekezdést el kell hagyni.

21. A 25. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

22. A 25a. cikkben az (1) bekezdés első két albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy harmadik ország intézkedéseket hoz az említett országból induló, és az Unióban leszálló légi járatok éghajlatváltozásra gyakorolt hatásainak csökkentése érdekében, a Bizottság – miután a harmadik országgal és a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében a tagállamokkal konzultációt folytatott – mérlegeli az uniós rendszer és a harmadik országbeli intézkedések optimális összeegyeztetésének lehetőségeit.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv I. mellékletének módosítása érdekében, és azokban az érintett harmadik országból érkező járatoknak az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekből való kizárásáról vagy az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek egyéb olyan módosításáról rendelkezzen, amelyet a Szerződés 218. cikke alapján megkötött megállapodás ír elő.

22a. A 27. cikk (3) bekezdésében a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Minden ilyen létesítmény az uniós rendszerben marad a 11. cikk (1) bekezdésében említett azon időszaknak a hátralevő része során, amely alatt visszavették az uniós rendszerbe.”

22b. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

*Felülvizsgálat a Párizsi Megállapodás végrehajtásának
és más meghatározó gazdaságok szén-dioxid-piaca alakulásának fényében*

- (1) Ezen irányelv rendelkezéseit [...] felül kell vizsgálni a nemzetközi fejlemények és a Párizsi Megállapodásban meghatározott hosszú távú célok elérése érdekében tett erőfeszítések fényében.
 - (2) A más meghatározó gazdaságokban végrehajtott éghajlat-politikai intézkedések fényében felül kell vizsgálni az olyan energiaigényes iparágak támogatása érdekében hozott intézkedéseket is, amelyek a 10a. és a 10b. cikkben említett kibocsátásáthelyezés szempontjából érintettek lehetnek.
 - (3) A Bizottság jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a Párizsi Megállapodás szerinti minden egyes globális felmérés elvégzését követően, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további uniós politikákra és intézkedésekre az üvegházhatású gázoknak az Unió és tagállamai által vállalt csökkentése érdekében, és szükség esetén az irányelv módosításáról szóló javaslatot terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé.”
23. A 2003/87/EK irányelv IIa. mellékletében a Belgiumra, Luxemburgia, Olaszországra és Svédországra vonatkozó bejegyzéseket el kell hagyni.
24. A 2003/87/EK irányelv IIb. mellékletének helyébe ezen irányelv I. mellékletének szövege lép.

25. A IV. melléklet ezen irányelv II. mellékletével [...] összhangban módosul.

1a. cikk

Az (EU) 2015/1814 határozat módosításai

Az (EU) 2015/181 határozat 1. cikke a következőképpen módosul:

1. Az (5) bekezdés első albekezdése [...] a következő mondattal egészül ki:

„Ettől eltérve, 2023. december 31-ig az ebben az albekezdésben említett százalékos arányokat és 100 millió kibocsátási egységet meg kell kétszerezni [...].”

2.[...] A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Amennyiben a 3. cikk szerinti első felülvizsgálat során más döntés nem születik, 2024-től kezdődően érvényteleníteni kell az előző évben árverésre bocsátott kibocsátási egységek teljes számán felül a tartalékban található kibocsátási egységeket.”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [az irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül] megfeleljenek. Az említett rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok eljuttatják a Bizottságnak nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Átmeneti rendelkezés

Az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében rögzített kötelezettségüknek való megfelelés keretében a tagállamok biztosítják, hogy a legutóbb az (EU) 2015/1814 határozattal módosított 2003/87/EK irányelv 10. cikkének, 10a. cikke (5)–(7) bekezdéseinek, 10a. cikke (8) bekezdése első és második albekezdésének, 10a. cikke (12)–(18) bekezdéseinek, 10c. cikkének, 11a. cikke (8) és (9) bekezdésének, valamint IIa. és IIb. mellékletének átültetését célzó nemzeti jogszabályaik 2020. december 31-ig hatályosak maradjanak. A 2014/746/EU bizottsági határozat¹³ mellékletében szereplő listát 2020. december 31-ig továbbra is alkalmazni kell.

4. cikk

Hatálybelépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

¹³ A Bizottság 2014. október 27-i 2014/746/EU határozata a CO₂-kibocsátásáthelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok 2015–2019-es időszakra vonatkozó listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról (HL L 308., 2014.10.29., 114. o.).

[...]

I. MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv IIb. mellékletének helyébe a következő szöveg lép:

„IIb. MELLÉKLET

A modernizációs alap forrásainak felosztása 2030. december 31-ig.

	Részesedés a modernizációs alaptól
Bulgária	5,84 %
Cseh Köztársaság	15,59 %
Észtország	2,78 %
Horvátország	3,14 %
Lettország	1,44 %
Litvánia	2,57 %
Magyarország	7,12 %
Lengyelország	43,41 %
Románia	11,98 %
Szlovákia	6,13 %”

II. MELLÉKLET

A 2003/87/EK irányelv IV. mellékletének A. részében a negyedik, „Egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése” cím alatti bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság által az összes érintett fél együttműködésével kidolgozott, a 14. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott egységesített vagy elismert módszereket kell alkalmazni.”.
